

Jeg tror der er en chance for

At hvis du nogensinde fik mulighed for at tale med et blad

Og bad det om at se tilbage

På sit liv og genkalde sig dets mest

Frydefulde øjeblikke,

At det ville sige, at der ikke var et finere

Øjeblik end da det gav slip på alt

det kendte og have oplevet

I livet, for at gøre sig fri fra dets tryghed

Og komfortzone

Og overgive sig helt til vinden

**Som den sang til det om den kommende overgivelse til
skæbnen.**

For at tage et styrtdyk i de bløde og drømmende stråler

Af eftermiddagens efterårs sol

Uden at vide hvor det ville lande

Og også være ligeglad, fordi det var fortabt i magien af

At flyve!

S.C Lurie